

Koidutäht

KRISTLIK INFOLEHT

◆ 6(7)

JUUNI

1990 ◆

Laste kaitseingel

Uks ema lahkus oma lapsega kodust, et otsida Jeesust. Teel kõneles ta oma naabrile reisi sihist ning naaber soovis, et Jeesus õnnistaks tat ema last. Nii kogunes mitu ema oma lastega. Lapsi oli mitmes vanuses kuni noorukieani. Kui emad avaldasid oma soovi, kuulas Jeesus kaastundlikult arglikke, pisarsilmil lausunud soove. Kuid Ta viiuitas, et näha, kuidas kohtlevad neia jüngrid. Kui Ta nägi, et jüngrid hakkavad emasid ära saatma, mõeldes sellega teha Temaile head, osutas Ta nende veale, öeldes: «Laske lapsukesed minu juurde tulla, ärge keelake neid, sest niisuguste päralt on Jumala riik.» Ta embas lapsi, pani oma käed nende peale ning jagas neile õnnistusi, mida nad olid oodanud.

Emad said lohutatud. Saanud Kristuse sõnadest kinnitust ja õnnistust pöördusid nad kodudesse. Nad said julgustatud uue rõõmuga kandma oma koormat ning tõõtama lootusrikkalt oma laste heaks. Tänapäeval peavad emad Jeesuse sõnu vastu võtma samasuguse usuga. Kristus on nüüd sama isiklik Õnnisteliija, kui oli tookord inimeste hulgas elades. Ta on tänapäeval samasugune emade abistaja nagu oli siis, kui Ta kogus väiksed lapsed oma käte vahele Juudamaal. Meie kallid lapsed lunastatakse Tema verega niisama nagu lapsed kauges minevikus.

Jeesus tunneb iga ema südamekoormat. Tema, kelle ema võitles vaesuse ja puudusega, tunneb kaasa igale vaevanägevale emale. Tema, kes sooritas pika reisi selleks, et leevendada Kaananimaa naise südame muret, teeb sedasama tänapäeva emadele. Tema, kes andis Naini linna lesele tagasi ainsa poja ning kes surmaheitluses ristil ei unustanud oma ema, on puudutatud tänapäeva emade kurbusest. Ta lohutab ja aitab iga südamevalu ja vajaduse korral.

Emad tulgu oma probleemidega Jeesuse juurde. Nad saavad vajalikku abi oma laste juhtimiseks. Uks on avatud igale emale, kes paneb oma koorma Õnnistegija jalge ette. See, kes ütles: «Laske lapsukesed minu juurde tulla, ärge keelake neid,» palub ikka veel emasid tuua lapsi, et Ta võiks neid õnnistada. Isegi sülelapsed võivad elada Kõigekõrgema varjus paluvate emade uu kaudu.

«DESIRE OF AGES»

Muinsuskaitsekuu mõtteid

Muinsuskaitsekuu üritused meelestavad heldinult mõtlema käsikivile rehetoa, kiviaiale õues ja vasksele küünlajalale kirikus. Lugematult palju on iidset meie igapäevases elus. Tahtmatult vaatad kristlase pilguga ja küsid: «Mis on kõige iidsem tava, püha või raamat?»

Nüüd küsimus teile lugupeetud lu-

gejad! **MILLISED KAKS TAVA ON KÕIGE IIDSEMAD?** Vastused leiad oma Piiblist.

Loos jagab kümnele õigesti vastajaist raamatuid-brošüüre: Ruth Jaeger Burtain «Kristlane ja kiusatus», Georg Vandeman «Maskeeritud seosed nähtamatu maailmaga».

TULI TAEVAST

Kristliku koguduse algrakuke koosnes lihtsatest inimestest. Neil ei olnud ei majanduslikku, ei poliitilist ega ka isegi mitte usulist positsiooni. Ainus, mis neil oli, oli tõe ülestõusnud Jeesusest Kristusest kui maailma Onnistegijast. See, tervele maailmale nii tähtis tõe, võis lihtsalt sumbuda nagu mõnedki tähtsad avastused teadusevallas avastuse esitaja isiku vastuvõtmata töttu on jäänud kasutusele võtmata. Liati antud juhul oli ühiskonna usuline ja poliitiline vastureaktsioon Jeesuse Kristuse isikule juba olemas.

Sellises olukorras ootas väike jüngerite hulgate Jeesuse saladusliku töötuse täitumist: «...mis teie olete kuulnud minult. Sest Johannes ristis veega, aga teid peab ristitama Püha Vaimuga.» Ap 1,5

«Ja vaata, mina läkitan teie peale Isa töötuse! Ent teie jääge sellesse linna seni, kuni teid ehitakse väega kõrgest!»

Lk 24,49

Nad ootasid ja mõtisklesid vastutuse üle, mida toob «väe» omamine. Siiani olid nad näinud, kuidas igasugust väge, rikkust ja võimu ja isegi usku oli vaid kuritarvitatud nende poolt, kes seda oma- omaksid. Nüüd oli neil teistsugune eeskuju — Jeesus Kristus, igavese Jumala Poeg. Nad olid näinud, kuidas kasutas Jeesus oma tarkust, väge, mõju. Häbige tuletasid nad meelde, kuidas nad tahtsid paluda väge — tuld taevast — Samaaria küla hävitamiseks. Jeesus oli ütelnud siis: «Teie ei tea, millise vaimu päralt te olete.» (Lk 9,54.55 v.t.) Jah, nad ei teadnud seda. Aga nad ei teadnud ka seda, et tulevikus kasutab saatana oma väidete autoriteedi kinnituseks just taolisi vägitegusid: «...ta laseb tuldki tulla taevast alla maa peale. Ja ta eksiatab neid, kes maa peal elavad, — tunnustähtedega, mis temale on antud teha...»

Ilm 13,13.14

Täna on see päev, kui iga kristlane peaks sügavalt mõtlema kahele asjale:

1. Omada isiklik vaimulik osadus Jumalaga.

2. Saada Jumalalt jõud ja vägi Kristuse tunnustuse viimiseks kõigile.

Täna on päev, kui peame aru andma, et on tegevuses ka vaimsed jõud, kes teadlikult jäta tähele panemata selle esimese.

«Armsad, ärge uskuge igat vaimu, vaid katsuge vaimu läbi, kas nad on Jumalast; sest palju valeprohveteid on välja läinud maailma.» 1Jh 4,1

«Ja see ei ole ime; sest saatana ise moondab ennast valguseingliks.»

2Kr 11,14

On päris kindel, et Jumal ei tööta põhimõttel «eesmärk pühitseb abinõu». Keda varustab Jumal Püha Vaimu väega? Ainult neid, kelle elu ei ole Jumala käsu hukkamõistu all.

«Aga kui te olete Vaimu juhitud,»

Kuidas mõtlen ma hingamispäevast?

«Kui sa hingamispäeval peatad oma jalga ega tee mu pühal päeval, mis sulle meeldib; kui sa nimetad hingamispäeva rõõmuks, Jehoova püha päeva austusväärseks ja austad seda ega tee, mis sulle meeldib, ei otsi omakasu ega kõnele tühje sõnu, siis sa TUNNET ROOMU JEHOOVAST...»

Jesaia 58; 13,14

Jumala poolt loomisest sisseseatud päev täis rõõmu, rahu ja Looja erilist lähedalolu. See päev on olnud teistest erinev alates sellest kaugest ajast, lapsepõlveajast, mil üldse midagi mäletan.

See päev algas alati juba reede õhtul päikeseloojanguga. Reedel, ettevalmistuspäeval, kraamiti toad, valmistati toitu ka järgmiseks päevaks, kühsetati-keedetati midagi erilist, mida iga päev ei saanud. Sabumas oli oodatud päev... Meie, lapseid, jätsime oma argipäevaste mängudega kuni pühapäevani hüvasti. Just nii, nagu vanemad oma argipäevaste töödega. Kõige toredam õhtu oli siis, kui tööd-toimetused said aegsasti lõpetatud ja unustatudki. Tegime kodukapelli, lugesime midagi vaimulikest raamatutest. Kui ehataevas mänglesid viimased päikesekiired, võtsime uue, erilise päeva vastu ühise palvega.

Hingamispäevasse mahtus jumalateenistusi, toredaid kohtumisi, palju laulu ja muusikat, jalutuskäike loodusesse. Eriti rõõmustas, et sel päeval oli ka isal meie jaoks rohkem aega.

Aastad on läinud. Kas tõesti ainult ilus lapsepõlvemälestus on pannud mind edasi minema sama rada mööda? Miks armastan Jumala hingamispäeva? Kust tuli jõud jääda seitsmendale päevale ja Jumalale truuks ka siis, kui seisin silmitsi konfliktide, pilke ning loobumistega?

Mis on hingamispäev? Kust on ta saanud alguse? Miks ei pea seda päeva tähtsaks kõik kristlased? Mida sel päeval tohib ja ei tohi? Kus on ustavuse piir? — Usun, et oled oma südames neid küsimusi kandnud.

Lugedes Piibli — sisukaima ajaloo- raamatu esimesest peatükist maailma loomislugu, jõuame juba teises peatükis ühe erilise päevani.

«Ja Jumal lõpetas seitsmendal päeval oma töö, mis Ta tegi ja hingas seitsmendal päeval kõigest oma tegudest, mis Ta oli teinud. Ja Jumal õnnistas seitsmendat päeva ja pühitses seda...»

1. Moosese 2;2,3

Inimpaar, kes loodi nädala kuueandal päeval, astus sama päeva õhtul koos päikeseloojanguga hingamispäevasse. Nii pidi see kaunis päev jääma inimese südamesse ja meelde igaveseks mälestuseks loomistööst.

Hingamispäev viib minugi mõtled loomistööle. Saan südamesse kinnituse, et meie olemasolu on väärtus, kuna me pole tekkinud juhuse läbi, vaid isiklikult loodud ning lunastatud Looja poolt.

Kuna usun, te Kristus on minu Looja ja Lunastaja, tahan Temast rohkem teada, Tahan Teda tundma õppida kui lähedast head sõpra. Hingamispäev pakub selleks erilisi võimalusi. Seda siiski vaid tingimusel, kui asetan kõrvale ilmalikud mured, pöörates oma kõrva ära paljudest eemaljuhtivatest häälestest, et kuulata Jumala häält ning häälestuda ise sellele. Kuidas räägib Jumal inimesega? On see midagi ebamaist ja võõrastavat? On see transiisund? Oh ei! Läbi looduse- raamatu räägib Ta minuga. Piibel on Jumala Sõna. Tema hääl pole kunagi pealetükkiv ega ennast maksmapanev. Et seda tõesti kuulda, pean ise keset kiiret elutempot aega võtma, et peatuda ja kuulata.

Nädala seitsmes päev on rahulike mõtiskluste aeg. Kohtumisest oma Loojaga ammutan jõudu kogu järgnevaks tööpäevaks. Kuigi füüsiliselt võin puhata ükskõik millisel nädalapäeval, ei saa sageli töömõtetest ja muust vaimsest pingest lõõgastuda. Hingamispäevane puhkus on väärtuslik eriti sellepärast, et võin puhata ka mõttest tööle. Meenutan eksamipäevi õpiajast; värskest ja energiat andis see päev sellega, et 24 tunniks lülitasin end TÄIELIKULT välja isegi mõtetest eelseisvale.

Kui inimesed pühendaks üheainsa päeva nädalas TÄIELIKULT rahule, mõtisklusele, looduse ja Loojaga suhtlemisele, füüsilisele ja vaimsele puhkusele — kas poleks siis igaüks meist parem, hingelt puhtam, rahulikum ja rõõmsam?

Inimloomusele on üsna omane panna kõik oma elus saavutatut valdavalt osalt iseenda ja oma pingutuste arvele. Ühel kindlal nädalapäeval igapäevase töö ja tegevuse katkestamisega soovib Jumal inimest mõtlema panna Kellelegi, kes on kõige looja, kellelt tuleb päikesevalgus, kosutav vihm, suvesoojus. Looja targa juhtimiseta ootaks meid ju kaos ja häving.

Hingamispäeval võtan osa oma koguduse jumalateenistusest. Seal kohtun oma sõpradega. Meid teeb sõna tõsisem mõttes ödedeks ja vendadeks ühine Isa, ühine elusih, ühised rõõmud ja muredki. Kaovad rahvuslikud, sotsiaalsed, ealised jt. barjäärid.

«Sest Jumal ei tee vahet isikute vahel!» Rooma 2; 11
Mida lähemale jõuab inimene Jumalale, seda lähemale jõuab ta ka kaasinimesele.

Hingamispäev on aeg külastada vanakesi, kirjutada neile, kes vajavad sõprust, soojust, lohutust.

Minult on küsitud, mida siis sellel erilisel tööl vabal päeval tohib, mida mitte. Üksikasjalikku reeglitekogu koostama hakata oleks ilmselt variserlik. Milline on kriteerium, mille alusel otsustan hingamispäeval sobiva tegevuse üle?

Usun, te seitsmendal päeval peaks iga tegevuse keskpunktiks olema Jumal. Kogu päeva tegevus peaks soodustama Jumala ligioleku tunnetust. Päev peaks olema alati värskendav nii vaimulikult kui füüsiliselt.

Jeesus ütles: «Hingamispäev on tehtud inimese pärast, mitte inimene hingamispäeva pärast.» Markuse 2;27

Siit järeldub, et Jumala poolt sisse- seatud puhkepäev pole inimese kammits- semiseks. Seda päeva iseloomustavad hoopis vabadus, rõõm ja loomingulisus. Kuna inimene astub läbi maise elu nagu rändur, avab hingamispäev erilise võimaluse tegelda asjadega, mis suunavad mõtled tulevikule, patust puhastatud maale, igavesele elule ja ammendamatu- tele eneseteostuse võimalustele, mida pakub õnnelik elu Jumala tõelises õigluse- riigis.

siis teie ei ole käsu all. Aga Vaimu vilil on armastus, rõõm, rahu, pikkmeel, lahkus, heatahtlikkus, ustavus, tasadus, ka sinus, selliste vastu ei ole käsk.»

GI5,18,22,23

«Kui jüngrid ootasid töötuse täitumist, alandasid nad oma südamed tõelises kahetsuses ja meeleanoranduses ning tunnistasid oma uskumatust. Kõrvaldades kõik lahkhelid, kõik soovid üksteisest ülemad olla, tulid nad kokku kristlikus osaduses. Nad lähenesid Jumalale ikka enam ja enam ning mõistsid selle kogemuse kaudu, milline eesõigus oli neil olnud — suhelda nii lähedalt Kristusega!

Vaim valati välja ootavatele, palvetavatele jüngritele sellises täiuses, mis küündis iga inimhingeni. Vaimu mõjul sulasid kahetsussõnad ja patutunnistused kokku kiituslauludega pattude andestamise eest. Oli kuulda ka tänusõnu ja prohvetlikku kõnelemist.» AA 36

Sellise pagasiga alustas ja ka lõpetab kristlik kogudus oma ülesande.

VALDEK LÖHMUS

Miks ei pea ma pühaks pühapäeva, nagu seda teeb enamik maailma kristlasi?

Pean kõigutamatu autoriteedina õigeks Piibiraamatut. Selles raamatus ei leidu ühtki viidet selle kohta, et pühapäeva oleks kästus pidada või sellele oleks hingamispäeva asemel erilist au osutatud.

Neljanda sajandi algul andis Rooma keiser Constantinus välja käskkirja, tehes pühapäeva üldiseks rahva pidupäevaks. Aasta aastalt hakati hingamispäeva rõhuma järjest madalamale, kuna pühapäev vastavt sellele ülendati. Piibli hingamispäeva peeti judaismi jäänuseks, pühapäeva aga pühitseti Kristuse ülestõusmise päeva mälestuseks. Selline seisukoht püsib tänapäevalgi.

Prohvetlik ettenägevus on sellele andnud omapoolse hinnangu Tn 7,25: «Ja ta kõneleb sõnu Kõigekõrgema vastu ja piinab Kõigekõrgema pühi! Ja ta püüab muuta aegu ja SEADUST.» Tegemist on kümne käsuga.

Hingamispäev jääb püsima kogu igaviku. Jumal taastab kõik kontaktid loodu ja Looja vahel. Ees on ilusad ja õnnelikud ajad. Peagi hävitatakse patt. Lõplikult ja igaveseks. Jumal taastab inimesele tema algse ilusa kodu.

«Sest vaata, ma loon uuend taevad ja uue maa! Enam ei mõelda endiste asjade peale ja need ei tulegi meelde, vaid rõõmustatakse ja ollakse igavesti rõõmsad mu loodu pärast!» Jesaja 65,17,18

«...hingamispäevast hingamispäeva tuleb kõik loodu mu ette kummardama, ütleb Jehoova!» Jesaja 66,23

Nii mõtlen ma hingamispäevast.

IRENE

Määratud kohtumispaik

Üks tavalisematest küsimustest taeva kohta on: kas me tunneme seal oma sõpru ja armsaid? 1. Kr. 13. peatükk ütleb, et me tunneme üksteist nii nagu meie oleme tuntud ja me ei näe enam nagu peeglist kuhmi kujutist, vaid palgest palgesse. Jeesus on huvitatud, et isiksused oleksid samad. Kui te uurite Uut Jeruusalemma, siis märkate, et selle alusel ja väravatel olevad inimeste nimed on samad nimed, mida nende emad neile panid, kui nad siia ilma sündisid. Meid tuntakse nimede ja näojoonte järgi, selle järgi, kuidas me räägime ja kõnnime.

Minu vend käis kolledžis kaks aastat varem kui mina. Oma esimesel kolledžipäeval tulin ma ühiselamus trepist alla ja keegi ütles: «Sealt tuleb Venden.»

«Kust sa tead?»

«Sa kõnnid oma vennaga ühtemoodil!» Meie tunneme teisi just nii nagu meidki tuntakse.

Jeesus teab, et inimestele meeldib süüa. Ta on hoolitsenud söömise eest

taevas. Mida me sööma hakkame? Väga hea, me hakkame sööma puuvilja. Ilm. 2,7. «Kes võidab, sellele ma annan süüa elupuust, mis on Jumala paradisis.» Kas te sooviksite süüa elupuu vilja? Jumal on hoolitsenud ka joogi eest. Mt. 26,29. Ta ütles oma jüngritele: «Nüüdsest peale ma ei joo enam viinapuu viljast kuni selle päevani, mil ma ühes teiega joon uut oma Isa riigist!»

Jeesus on hoolitsenud ka reisimise eest. Ilmselt reisitakse seal palju. Nüüdki saadetakse ingleid halastus- ja päästmismissiooniga igale poole ja Jumala rahvas ühineb nendega nende töös. Surelikkuse kütkeist vabadena teevad nad väsimatuid lende kaugeisse maailmadesse, kes värisesid kurbusest, nähes inimlaste häda, ja kes rökkasid rõõmust, kuuldes ühest lunastatud hingest.

Inglid vaikivad, et lasta Jumala lastel omaenda huultega jutustada sellest, milline tunne on olla lunastatud patust maailmast.

Püha, püha, nii inglid laulavad,
Kord aitan ma neil panna taeva õued kõlama;
Kuid kui ma kiitlen lunastusest,
Inglid vaikivad,
Sest lepituse rõõmu nad
Ei iial tunda saan'd.

Laulusõnad räägivad tihti taevast.
Üks hästi tuntud evangeelne laul kõlab nii:

Kas me kohtume jõe kaldal
Kus pühad inglid käinud on?
Kristallselge voona jookseb
See Jumala trooni ees.
Jah, me kohtum seal kaldal,
Seal eluveejõe võrratul kaldal
Võitjatega kohtume jõe kaldal,
Mis voolab trooni ees.

Raamatus «Suur võitlus» lk. 675 on taeva kirjeldus: «Seal on igavesti voolavad jõed, selged kui kristall, ja nende kallastel kohisevad puud heidavad varje teeradadele, mis on valmistatud Issanda lunastatutele. Avarad tasandikud vahelduvad ilusate küngastega ja Jumala mäed sirutuvad ülespoole oma kõrgeid tippe. Neil rahulikel tasandikel, voolavate jõgede kallastel leiab nii kaua rändurina ekselnud Jumala rahvas endale kodu.»

Taevasse tahta oleks isekas, kui taevane tasu oleks ainus kristlaseks oleku põhjus. Kuid on õige tahta taevasse. Jeesus soovib, et Sa oleksid seal. Ta palvetas selle pärast Joh. 17,24: «Isa, ma tahan, et kus mina olen, ka nemad oleksid minu juures, keda sa mulle oled andnud.» Ta soovib, et me kõik oleksime seal. Ja kui Tema seda soovib, siis peaks see olema küllaladane põhjus, et sinna tahta — kui meil on väikseimgi ettekujutus sellest, mida Jeesus juba meie jaoks on teinud. Jeesus on igaveseks kindlustanud meile taevas ülima õnne.

Kas te olete mõtisklenud igaviku üle? Ma olen kuulnud öeldavat: «Ma arvan, et mind tüütab igavesti elada.» Millest tuleb siin tüdimus? Me tüdime pisarast. Kuid me nägime juba Jes. 65. peatükist, et pisarad pühitakse ära. Me väsimeme patust ja selle tagajärjedest. Nahumi 1,9 ütleb, et patt ei tule teist korda. Me oleme tüdinud valust ja surmast, kuid Ilm. 21,4 loeme, et «surma ei ole enam ega leinamist ega kisedamist ega vaeva ei ole enam. Sest endised asjad on möödunud.» Me väsimeme haigustest, kuid Jesaja 33,24 on kirjutatud: «Ükski elanik ei ütle: «Ma olen nõder!»» Me tüdineme murerikastest öödest, matuserongidest, purunenud lootustest, tumedatest orgudest, üksindusest, väsimusest, hirmust, kuid seal pole ühtegi sellist asja. Jumal on valmistanud meile midagi paremat. Kui me püüame mõelda sellele, mida taevas ei ole, kujuneb meil peagi kõige erutavam pilt taevast ja me tunneme, kui väga õnnistusrikas oleks seal ise olla.

(Järgneb)

Kes usub ja keda ristitakse

(Algus «Koidutähes» jaanuar 1990)
LEERITTEVALMISTUS USURISTIMI-
SEKS.

Kordamine.

Kristuse surma läbi pakutakse eksijale usus vastuvõtmiseks.

1. Oigeksmõistmist või lunastust endise elu üleastumistest.

2. Jõudu elada uut elu Jumala tahtega kooskõlas, s.t. pühitsust.

Eelnevais punktides oli juttu avalikust Kristuse poole otsustamisest, mis väljendub usuristimises, meie lepingus Jumalaga. Oigeksmõistmise taotlemine Jumalalt ilma järgneva elu Jumalale pühendamiseta näitab, et see taotlus tuleb kas karistuse kartusest või millestki muust aga mitte armastusest Kristuse isiku vastu. Kui järgnevas elus ei toimu pühitsetavat muutust, siis «nad iseenestele kahjuks Jumala Poja risti lõovad ja nauruks panevad.» Hbr 6,6 Jumal tagab pühitsuse selleks antud korralduste tähelepanemise kaudu.

14. Piibli neljas käsk osutab seitsmendale päevale, mis on õnnistatud — inimestele pühitsuse saavutamiseks. See on ka Jumala pits.

«Ja ma andsin neile ka oma hingamispäevad kui märgi minu ja nende vahel, et nad teaksid, et mina olen Jehoova, kes neid pühitseb!... ja pühitsegu minu hingamispäevi, et need oleksid märgiks minu ja teie vahel, teadmiseks teile, et mina olen Jehoova, teie Jumal!» Hes 20,12,20

«Hingamispäev on tehtud inimese pärast, aga mitte inimese hingamispäeva pärast! Nii on Inimese Poeg ka hingamispäeva isand!» Mrk 2,27,28

«Nõnda on taevast ja maa ning kõik nende väed valmis saanud. Ja Jumal lõpetas seitsmendal päeval oma töö, mis ta tegi, ja hingas seitsmendal päeval kõigist oma tegudest, mis ta oli teinud.» Ja Jumal õnnistas seitsmendat päeva ja pühitses seda, sest ta oli siis hinganud kõigist oma tegudest, mis Jumal luues oli teinud.» 1Ms 2,1—3

15. Pühaõhtusöömaaja talitus on mälestuseks Onnistegija surmast; Tema ihust osasaamine liikmete poolt on vajalik kristlikuks kasvamiseks ja osaduseks. Sellele pühale teenistusele peab ettevalmistusena eelne-ma jalgade pesemine.

«Kui ta nüüd nende jalad oli pesnud ja oma kuu oli võtnud, istus ta jälle maha ja ütles neile: «Kas teate, mis ma teile olen teinud? Te hüüate mind õpetajaks ja Issandaks ja ütlete õigesti, sest mina olen see. Kui nüüd mina, Issand ja õpetaja, teie jalad olen pesnud, siis peate teiegi üksteise jalgu pesema. Sest ma olen teile andnud eeskujuga, et ka teie nõnda teeksite, nagu mina teile olen teinud. Tõesti, tõesti ma ütlen teile: ei ole ori suurem kui tema isand ega käskjalg

suurem kui tema läkitaja! Kui te seda teate, õndsad olete, kui te seda teete!» Jh 13,12—17:

«Sest mina olen Issandalt saanud selle, mis ma teilegi olen andnud, et Issand Jeesus sel ööl, mil ta ära anti, võttis leiva ja tänas ja murdis ning ütles: «See on minu ihu, mis teie eest antakse. Seda tehke minu mälestuseks!» Samuti ta võttis ka karika pärast sööma- aega ning ütles: «See karikas on uus leping minu veres. Seda tehke nii sageli kui te iganes seda joote, minu mälestuseks!» Sest iga kord, kui te seda leiba sööte ja karikat joote, te kuulutate Issanda surma, kuni ta tuleb!» 1Kr. 11,23—26

16. Kümnis on pühendatud Jumalale ja on püha. Jumal on selle määranud evangeeliumitöö toetuseks. Vabatahtlikud annetused on samuti osaks Jumala plaanist, et toetada Tema tööd kogu maailmas.

«Kas inimene tohib Jumalat petta? Aga teie petate mind ja ütlete: «Kuidas me sind petame?» Kümne ja tõstelõivuga! Needusega olge neetud, et teie, kogu rahvas, mind petate! Tooge kogu kümnis varaaita, et mu kojast oleks toidust, ja proovige mind ometi sellega, ütleb vägede Jehoova! Tõesti, ma avan teile taevaaukude ja kalkan teile õnnistust küllastuseni! Ja ma sõitlen teie pärast rohutirtsu, et need ei hävitaks teie põllu- vilja, ja et teie viinapuu väljal ei jääks viljatuks, ütleb vägede Jehoova! Siis kiidavad teid õndsaks kõik rahvad, siis te saate ihaldatud maaks, ütleb vägede Jehoova! Mt 3,8—12

«Aga pange tähele: kes kasinasti külvab, see lõikab ka kasinasti, ja kes rohkesti külvab, see lõikab ka rohkesti. Igaüks andku nõnda, kuidas süda kutsub, sest Jumal armastab rõõmsat andjat.» 2Kr 9,6,7

Kümne maksimine ei vabasta teistest kristlikest kohustustest.

«Häda teile, kirjatundjad ja variserid, te silmakirjatsejad, et te maksate kümneist mündist ja tillist ja kõõmnest ja jätate kõrvale, mis on tähtsaim käsuõpetuses, õigluse ja halastuse ja ustavuse! Seda tuleks teha, aga teist mitte jätta tegemata.» Mt 23,23

TEADE

neile, kes on järginud kursust «Kes usub ja keda ristitakse». Soovist osa võtta usuristimise leerist laagris 24.—29. juulini, palume teatada

8. juuliks. Neile ka täiendav info telefonil 79068.

Paide rajooni SP Adventkoguduste väljaanne. 202810 Türi, Koidula 34, tel. 79 068. Laduda antud 21. 05. 90. Trükkida antud 1. 06. 90. Tellimuse nr. 1314. Maht 0,5. Tiraaž 5000. Hind 20 kop. Paide Trükikoda, Pärnu 57.

KOIDUTAHT

HELE

Toimetaja
VALDEK LÖHMUS

Teismelised, teile!

Aitäh kaasaelamise eest ja ootan peale teie küsimuste ka teie arvamusi, kogemusi. Nüüd aga mõtleme 12-aastase M. M. küsimustele:

Kas kristlane on kohustatud käima kirikus?

Kas hingamispäeval võib käia poes niisama vaatamas?

Ütleksin, et kirikus käimine pole tõelisele kristlasele kohustus, vaid vajadus. Jeesus tuli hiilgavatest taevastest õudest siia kurja ja patusesse maailma meid päästma omal vabal tahtel, armastuse sunnil. Kuidas siis meie peaksime temaga kohtuma minema sunni viisiil? Kui Sa tead ja tunned, kuidas Jeesus Sind ootab ja armastab, siis... ma arvan, et Sa oleksid väga kurb, kui Sa ei saa minna. Jeesus ongi seadnud ühe päeva nädalas temaga eriliseks kohtumiseks. See on hingamispäev (algab reede õhtul päikeseloojangul ja lõpeb laupäeva õhtul päikeseloojangul). Sa küsid ka, kas hingamispäeval võib minna poodi lihtsalt niisama uudistama, mitte oste tegema.

Kas Sul on keegi sõber? Või armsam? Kui Sul on kokku lepitud temaga kohtuda, kas jätab ta sinnapaika ja lähed muid asju uudistama? Ma ei usu. Kui Sa pole oma sõpra terve nädal näinud, oled terve nädal ainult seda kohtumist oodanud, siis Sa ei küsi, mida tohib ja mida ei tohi. Sa tahad olla ainult temaga.

Võibolla Sa ütled, see puutub ainult Jeesusesse ja minusse. Ma võin laulda, palvetada, lugeda ka kodus. Mis loeb see kirikus käimine? Muide, Piiblis on otsest öeldud: «Ärgem jätkem maha oma koguduse kooskäimisi» (Hbr. 10, 25), s.t. kirikus käimist. Miks?

Ameerikas on väga palju võimalusi kiriku kojutoomiseks. Televisioon kannab kirikutest jumalateenistusi üle, näidatakse võimalikke filme, pealegi võib oma varudest välja otsida üksikuid missuguseid võimaliku video, heliplaadi või raamatu. Üks mees otsustaski, et tal on palju mugavam omaette Piiblit lugeda, muusikat kuulata ja filme vaadata. Kirikusse minna tundus liiga tülikas, ehk isegi ajaraiskamine.

Kui jutlustaja nägi, et seda meest pole juba mitu nädalat kirikus näha, läks ta teda vaatama. Mees istus oma mugavas toas kamina ees. Jutlustajagi istus tema juurde, võttis kaminast ühe söe välja ja nad hakkasid juttu ajama. Kogu jutuaajamise vältel kamin põles ja see üksik söe aina jahtus. See söe rääkis mehele väga selget keelt: üksinda jahtud! Jutud räägitud, küsis jutlustaja: «Kas viskame selle söe kaminasse tagasi?» — «Viskame,» vastas mees. Ja tuli temagi tagasi kirikusse. Üksinda on pea võimatu põleda.